

Uchwała Nr IV/43/2015

Rady Miejskiej w Słubicach

z dnia 26 marca 2015 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skrgę wniesioną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. na uchwałę LIV/433/2014 Rady Miejskiej w Słubicach z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych przy ul. Konopnickiej oraz terenu położonego przy ul. Nadodrzańskiej w Słubicach

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 594 ze zmianami) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012r., poz. 270 ze zmianami) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Udziela się odpowiedzi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. na skrgę Wojewody Lubuskiego, z dnia 02 marca 2015r., która wpłynęła do tutejszej rady w dniu 03 marca 2015r., na uchwałę nr LIV/433/2014 Rady Miejskiej w Słubicach z dnia 12 czerwca 2014r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych przy ul. Konopnickiej oraz terenu położonego przy ul. Nadodrzańskiej w Słubicach

2. Treść odpowiedzi na skrgę stanowi załącznik nr 1 do uchwały.

§ 2. 1. Do podejmowania wszystkich czynności w toku postępowania przed sądami administracyjnymi upoważnia się Burmistrza Słubic.

2. Burmistrz Słubic może ustanawiać pełnomocników procesowych.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Słubicach, zobowiązując go do przekazania skrgi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skrgę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

Mariusz Olejniczak

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gorzowie Wlkp.

Wydział II

ul. Dąbrowskiego 13

66 – 400 Gorzów Wlkp.

Skarżący: Wojewoda Lubuski

Strona przeciwna: Rada Miejska w Słubicach, 69 – 100 Słubice, ul. Akademicka 1.

Odpowiedź na skargę

Działając na podstawie art. 54§2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012r., poz. 270 ze zmianami) Rada Miejska w Słubicach przekazuje odpowiedź na skargę wniesioną przez Wojewodę Lubuskiego z dnia 02 marca 2015r. na uchwałę nr LIV/433/2014 Rady Miejskiej w Słubicach z dnia 12 czerwca 2014r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych przy ul. Konopnickiej oraz terenu położonego przy ul. Nadodrzańskiej w Słubicach, z wnioskiem o uwzględnienie skargi Wojewody Lubuskiego i stwierdzenie jej nieważności w części wskazanej przez skarżącego.

Uzasadnienie

Do Rady Miejskiej w Słubicach w dniu 03 marca 2015r. wpłynęła skarga Wojewody Lubuskiego na uchwałę nr LIV/433/2014 Rady Miejskiej w Słubicach z dnia 12 czerwca 2014r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych przy ul. Konopnickiej oraz terenu położonego przy ul. Nadodrzańskiej w Słubicach.

Skarżący zarzucił przedmiotowej uchwale naruszenie zasad sporządzania w/w planu miejscowego, co zgodnie z dyspozycją art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennemu (Dz. U. z 2015r., poz. 199) powinno skutkować wyeliminowaniem uchwały lub jej części z obrotu prawnego. Wojewoda Lubuski wskazał następujące błędy:

- użycie w planie pojęcia drogi publicznej o charakterze ciągu pieszo – jezdni, jako ewentualnego elementu układu komunikacji publicznej, co narusza obowiązujące przepisy regulujące kwestię dróg publicznych,
- wprowadzenie przepisów otwartych, uzależniających sposób zagospodarowania terenów od późniejszych opinii, zgód, warunków różnych podmiotów i informujące, np. o tym na kim spoczywa ciężar budowy miejsc parkingowych,

- ustalenie obowiązku gromadzenia w granicach posesji w sposób selektywny, umożliwiający zorganizowany wywóz na składowisko odpadów i przekazywać do odzysku lub unieszkodliwienia zgodnie z przepisami prawa,
- przekroczenie upoważnienia do uregulowania w planie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej poprzez decydowanie o lokalizacji zjazdów,
- wprowadzanie uregulowań, które de facto stanowią powtórzenie regulacji aktu prawnego wyższej rangi,
- naruszenie zasad ustaleń planu w zakresie określania kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu, maksymalnej i minimalnej intensywności zabudowy jako wskaźnika powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalnego udziału procentowego powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalnej wysokości zabudowy, minimalnej liczby miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów poprzez wskazania utrzymania istniejącej zabudowy, wysokości zabudowy – utrzymanie istniejącej wysokości przy jednoczesnym dopuszczeniu wyznaczenia nowych działek budowlanych bez jakichkolwiek zasad ich zagospodarowania,
- zastosowanie nieprawidłowej skali liczbowej umieszczonej na rysunku planu w załączniku nr 1 do uchwały.

Rada Miejska w Słubicach po zapoznaniu się z argumentami Wojewody Lubuskiego oraz po zbadaniu stanu faktycznego i prawnego podzieliła w większości zarzuty podniesione przez skarżącego i dlatego wnosi o uwzględnienie skargi i stwierdzenie nieważności planu miejscowego w części wskazanej przez skarżącego.

Organ stanowiący gminy w zakresie użycia w planie pojęcia „drogi publicznej o charakterze ciągu pieszo – jezdnego” stwierdza, że brak było podstaw prawnych do takiego określenia elementu układu komunikacji publicznej. Przepisy merytoryczne w zakresie dróg publicznych, w tym w szczególności ustawa z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 260 ze zmianami) oraz rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 1999r., nr 43, poz. 430 ze zmianami) nie przewidują określenia „drogi publicznej o charakterze ciągu pieszo – jezdnego”. Intencją rady w trakcie uchwalania planu było zachowanie charakteru drogi jako publicznej, pomimo faktu, iż nie spełniała ona normy szerokości minimum 10 m w liniach rozgraniczających. Sformułowanie „o charakterze ciągu pieszo – jezdnego” miało stanowić jedynie doprecyzowanie charakteru drogi

i jednocześnie podkreślić, iż nie jest to droga dojazdowa lub inna – z klas wymienionych w przepisach. Zgodnie z § 7 ust. 2 w/w rozporządzenia można dopuścić wydzielenie węższej drogi publicznej aniżeli 10 m, więc celem zastosowania nazwy „droga publiczna” w planie było jasne określenie roli tego terenu w przestrzeni, a doprecyzowanie „o charakterze ciągu pieszo – jezdnego” służyło temu, by nie było wątpliwości, iż jest to teren węższy (w planie 6 m) aniżeli drogi publiczne o charakterze klasy dojazdowej i innej.

Pomijając powyższą intencję rady miejskiej w tym zakresie, organ stanowiący stwierdza, że zgadza się w zakresie powyższego zarzutu z Wojewodą Lubuskim i wnosi o uchylenie zapisów dotyczących terenu drogi publicznej o charakterze ciągu pieszo – jezdnego, tj. § 8 ust. 1 pkt. 8, § 9 pkt. 3, § 33 pkt. 1, § 33 pkt. 4, § 33 pkt. 3 i § 36.

Rada Miejska w Słubicach w zakresie wprowadzenia przepisów otwartych, uzależniających sposób zagospodarowania terenów od późniejszych opinii, zgód, warunków różnych podmiotów i informujące, np. o tym na kim spoczywa ciężar budowy miejsc parkingowych, przychyła się do twierdzenia skarżącego. Regulowanie np.: kwestii realizacji inwestycji, w tym miejsc postojowych na działkach budowlanych „staraniem i na koszt właściciela działki” miało na celu jasny komunikat, iż to nie gmina będzie ponosiła koszty inwestycyjne, tylko każdorazowy właściciel nieruchomości. Rada stosując takie zapisy kierowała się względami ochrony sytuacji finansowej gminy. Jednakże w pełni zgadza się ze skarżącym, iż nie wolno w planach stosować zapisów otwartych, dających przestrzeń do interpretacji, jak również plan miejscowy nie jest aktem, w którym zamieszcza się informacje, zalecenia czy też innego rodzaju sugestie dla właścicieli nieruchomości, bądź potencjalnych inwestorów. Wobec powyższego uchylenie zapisów w § 15 ust. 3, § 20 ust. 2 pkt. 9 lit. a, § 23 pkt. 12 lit. a, § 24 ust. 4 pkt. 6 lit. a, § 25 pkt. 10 lit. a, § 26 pkt. 10 lit. a, § 31 ust. 1, § 33 pkt. 5, § 38 ust. 2 pkt. 5, § 38 ust. 2 pkt. 6, § 48 pkt. 9 lit. a, zdaniem tegoż organu jest uzasadnione.

Rada Miejska w Słubicach w pełni podziela zarzut Wojewody Lubuskiego w zakresie błędnego ustalenia obowiązku gromadzenia w granicach posesji w sposób selektywny, umożliwiający zorganizowany wywóz na składowisko odpadów i przekazywać do odzysku lub unieszkodliwienia zgodnie z przepisami prawa. Obowiązki w zakresie utrzymania czystości i porządku wynikają bezpośrednio z ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2013r., poz. 1399 ze zmianami) oraz innych aktów wykonawczych, zatem wskazanie w planie miejscowym tylko i wyłącznie selektywnej zbiórki odpadów w granicach posesji jest naruszeniem uregulowań odrębnych. W konsekwencji zasadnym jest uchylenie §16 ust. 1 i § 45 ust. 1 w/w planu.

Organ stanowiący przyjmuje również zarzut przekroczenia upoważnienia do uregulowania w planie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury

technicznej poprzez decydowanie o lokalizacji zjazdów. Poprzez zapis ustalający obsługę komunikacyjną terenów „z ul. Wodnej lub z ul. Kochanowskiego, za pośrednictwem drogi wewnętrznej wyznaczonej w granicach terenu 1MW/U, przy czym dopuszcza się realizację jednego zjazdu indywidualnego bezpośrednio z ul. Konopnickiej przez teren KK – W, pod warunkiem uzgodnienia z zarządcą drogi” rada naruszyła kompetencję innych organów w zakresie decydowania o lokalizacji zjazdów. Zgodnie bowiem z uregulowaniami ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 260 ze zmianami) to zarządca drogi, a nie rada miejska, jest organem uprawnionym do decydowania o lokalizacji zjazdów w formie decyzji administracyjnej. Zatem organ stanowiący gminy podziela wniosek skarżącego o uchylenie § 33 pkt. 5 w kwestionowanym planie.

Wojewoda Lubuski wskazał również, że dwukrotnie rada w planie miejscowym uregulowała kwestie, które są de facto powtórzeniem zapisów aktów normatywnych wyższego rzędu, co jest sprzeczne z wytycznymi rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2002r., Nr 100, poz. 908). Dyspozycja o treści „wszelkie projektowane obiekty o wysokości równej i większej od 50,00 m nad poziomem terenu podlegają przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, zgłoszeniu do Szefostwa Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych RP Wydział Lotniskowy, ul. Żwirki i Wigury 1C, 00 – 912 Warszawa” jest powtórzeniem uregulowania z rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 czerwca 2003r. w sprawie sposobu zgłaszania oraz oznakowania przeszkód lotniczych (Dz. U. z 2003r., Nr 130, poz. 1193), wobec powyższego uchylenie zapisu § 32 i § 54 planu jest uzasadnione.

W zakresie zarzutu skarżącego dotyczącego naruszenia zasad ustaleń planu w zakresie określania kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu, maksymalnej i minimalnej intensywności zabudowy jako wskaźnika powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalnego udziału procentowego powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalnej wysokości zabudowy, minimalnej liczby miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów poprzez wskazania utrzymania istniejącej zabudowy, wysokości zabudowy – utrzymanie istniejącej wysokości przy jednoczesnym dopuszczeniu wyznaczenia nowych działek budowlanych bez jakichkolwiek zasad ich zagospodarowania, rada w pełni podziela argumenty wojewody. Intencją organu stanowiącego gminy było zachowanie jednolitej estetyki zabudowy i nawiązanie ewentualnych nowych zabudowań do istniejącej zabudowy. Jednakże pozostawienie treści w planie, z której wynika tylko i wyłącznie fakt porównania nowej zabudowy do istniejącej narusza zdecydowanie dyspozycje art. 15 ust. 2 pkt. 6 ustawy

o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zatem uchylenie § 21, § 22, § 24 ust. 2 pkt. 1 i § 24 ust. 2 pkt. 2 jest uzasadnione.

Rada Miejska w Słubicach podziela również zarzut Wojewody Lubuskiego w zakresie zastosowania nieprawidłowej skali liczbowej umieszczonej na rysunku planu w załączniku nr 1 do uchwały. Bezspornie rysunek planu miejscowego, zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym sporządza się w skali 1 : 1000, z wykorzystaniem urzędowych kopii map zasadniczych albo w przypadku ich braku map katastralnych, gromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym. W załączniku nr 1 do kwestionowanego planu rysunek planu na każdym etapie procedury przedstawiany był w prawidłowej skali 1 : 1000, natomiast w ostatecznej wersji na skutek błędu technicznego przy wydruku rysunku skala ta została zmieniona. Zatem wyeliminowanie jej z porządku prawnego jest w pełni uzasadnione.

Mając na uwadze uchybienia w zapisach uchwały nr LIV/433/2014 Rady Miejskiej w Słubicach z dnia 12 czerwca 2014r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych przy ul. Konopnickiej oraz terenu położonego przy ul. Nadodrzańskiej w Słubicach, w ocenie Rady Miejskiej w Słubicach skarga Wojewody Lubuskiego jest uzasadniona i zasługuje na uwzględnienie. Wobec powyższego rada zwraca się o uwzględnienie wniosku skarżącego i stwierdzenie nieważności w części planu wskazanej przez Wojewodę Lubuskiego.

W przypadku uwzględnienia skargi skutkującego stwierdzeniem nieważności części zapisów kwestionowanej uchwały Rada Miejska w Słubicach zamierza w trybie natychmiastowym przystąpić do zmiany zapisów planu, które zostały wskazane w skardze jako wadliwe, w sposób zgodny z zasadami sporządzania planu miejscowego.